

Η Παναγιά της θάλασσας

Μέσα στον χαμό των ημερών, με προτροπή του συγγραφέα Αντώνη Παπαθεοδούλου, διάβασα το μυθιστόρημα του Ιλδεφόνσο Φαλκόνες «*Η Παναγιά της θάλασσας*» που κυκλοφόρησε το 2009 από τις εκδόσεις Πατάκη (μετάφραση Αγαθή Δημητρούκα). Αν τα χρονικά και η ιστορία μας βοηθούν να γνωρίσουμε τα γεγονότα και τις επιπτώσεις τους, αυτό το μοναδικό ιστορικό μυθιστόρημα μας χαρίζει μια εκπληκτική ανατομία της κοινωνίας, και των ανθρώπων στη Βαρκελώνη του 14ου αιώνα. Κατανοούμε όμως και το πως υπήρξαν σημαντικές διαφορές στη δομή και τη λειτουργία της εξουσίας σε σχέση με τα όσα γενικότερα συνέβαιναν στην περιοχή της σημερινής Ισπανίας. Οι ρίζες της σημερινής

διαμάχης μπορούν να αναζητηθούν εκεί ή και ακόμα παλιότερα. Το αίτημα της ανεξαρτησίας δεν φύτρωσε ξαφνικά στα κεφάλια μερικών θερμοκέφαλων εθνικιστών...

Και βεβαίως μου κάνει μεγάλη εντύπωση που όλοι σπεύδουν να στηρίξουν τον αυταρχικό εθνικισμό της Ισπανικής Κυβέρνησης, αλλά όταν ο λαός της Καταλονίας ζητά ανεξαρτησία, τότε είναι παρασυρμένος από δημαγωγούς...

Να καταθέσω τέλος ότι σε ανύποπο χρόνο, μένοντας για ένα μικρό διάστημα στο Περινιάν της Νότιας Γαλλίας, πολλοί άνθρωποι που γνώριζα αυτοσυστήνονταν ως «Καταλανοί» και όχι ως Γάλλοι. Μπορεί και αυτό να έχει τη σημασία του...